

کشتی‌ها برای حرکت نیاز به استفاده از سوخت مناسب دارند. از جمله متداول‌ترین سوخت‌های دریایی می‌توان به: MGO، MDO، IFO، MFO و HFO اشاره کرد. این سوخت‌ها اگرچه انواع مختلفی دارند اما پایه اصلی آن‌ها نفت است و در نتیجه قیمت آن‌ها با نوسان قیمت نفت تغییر می‌کند. شرکت‌های کشتیرانی نمی‌توانند نرخ حمل کالا را برای مشتریان خود به صورت ثابت نگهدارند چرا که قیمت سوخت کشتی که بخش عمده هزینه عملیاتی کشتی را تشکیل می‌دهد، ثابت نیست و متناسب با قیمت نفت تغییر می‌کند. در نتیجه شرکت‌ها برای فائق آمدن بر نوسانات قیمت نفت از فاکتور تعدیل سوخت (BAF) جهت تعیین قیمت نرخ کرایه حمل خود استفاده می‌کنند. قیمت سوخت دریایی به دو صورت جزئی (با عنوان Bunker) و عمده (با عنوان Platts) روزانه در سایت مانا نمایش داده می‌شود.

سوخت کشتی از طرق مختلف همچون بارج، خطوط لوله، تانکر و غیره تأمین می‌شود و روش سوخت‌رسانی بستگی به بندر مربوطه و نوع دسترسی به کشتی دارد. در این راستا باید توجه کرد که نرخ خرید و فروش سوخت دریایی (قیمت سوخت دریایی) مفهومی کاملاً متفاوت از حمل سوخت دریایی به عنوان محموله است و همان‌گونه که از ماهیت این سوخت بر می‌آید چنانچه نیاز به حمل این سوخت با کشتی‌های تانکر از نقطه‌ای به نقطه دیگر باشد، هزینه حمل آن همچون سایر محمولات پتروشیمی قابل محاسبه است.

در نتیجه، سوخت دریایی هم به عنوان یکی از عوامل مهم تعیین نرخ کرایه حمل دریایی و هم به عنوان ماده‌ای قابل حمل توسط کشتی‌های تجاری برای شرکت‌های کشتیرانی در سطح دنیا حائز اهمیت است و عوامل تهیه‌کننده، تأمین‌کننده و مصرف‌کنندگان این سوخت‌ها روزانه شاخص قیمت‌ها را بررسی می‌کنند. شرکت‌های کشتیرانی نیز با رصد این نرخ‌ها می‌توانند از کاهش یا افزایش نرخ‌های کرایه حمل آگاه شده و آن را بر سفارشات حمل خود اعمال کنند.